

Kokkolan kauppaopiston liiketalouden opiskelija

Latvia on luonnoltaan kaunis maa, mutta kulttuurissa näkyy yhä selkeästi Neuvostoliiton vaikutukset ajalta, jollain Latvia oli Neuvostoliiton vallan alla. Iso osa väestöstä on venäläisiä tai venäjänkielisiä. Latvia tunnetaan sen suklaasta, meripihkasta ja käsitöistä. Latvian pääkaupunki Riika sijaitsee aivan Itämeren rannikolla Latvian pohjoisreunalla. Riika on iso ja kiireinen kaupunki, jossa uusi ja vanha, ylellinen ja rähjäinen, sekä venäläiset perinteet ja latvialainen kulttuuri sekoittuvat. Samaan maisemaan mahtuu kallis pilvenpiirtäjä, yksijalkainen koditon kerjäläinen, koristeellinen, historiallinen rakennus ja venäläinen take-away kahvia hörppivä nainen 15-senttisissä piikkikoroissa ja turkiksissa.

Työtehtäviini kuului tavaralähetysten purku, tuotteiden hinnoittelu ja hälyttäminen, hyllyjen järjestely, siivoaminen ja täyttö sekä esillepanojen muuttaminen ja inventaario. Varastossa pakkasin keskusvarastoon lähetettäviä tuotteita ja etsin hukassa olevia tuotteita ja niiden laatikoita. Aamuisin menimme astiaosaston kassan lähettyville odottamaan osastopäällikköämme, joka sitten kävi kertomassa, mitä meidän pitää tehdä. Saatuamme työt valmiiksi soitimme kassalla olevalla puhelimella osastopäällikön työkännykkään ja hän antoi seuraavan tehtävän. Joskus myös osaston myyjät antoivat meille jotain tekemistä.

Työolosuhteet olivat hyvät. Myyjät tuntuivat olevan tyytyväisiä työhönsä. Suomessa myyjät ainakin yrittävät hymyillä koko ajan ja olla iloisen näköisiä, mutta Latviassa näkee paljon tylsistyneen näköisiä myyjiä. Tässä tavaratalossa myyjät eivät hymyilleet muulloin kuin palvellessaan asiakasta ja toisilleen. Varastossa ja työntekijöiden ruokalassa myyjät olivat paljon vapautuneempia, tervehtivät toisiaan ja toivottavat hyvää ruokahalua lounaalla. Ovea oli tapana pitää auki perässä tulevalle. Kerran olin viemässä kukkurallista kärryä pahlilaatikoita varastoon, ja yksi osaston myyjä tuli avaamaan minulle varaston oven ja piti sitä auki. Yritin aina muistaa kiittää pienestäkin avusta, mutta ”ole hyvää” ei kukaan yleensä vastannut. Eräällä mukavalla myyjällä oli tapana toivottaa meille latviaksi ”hyvää päivää” aina kun hän näki meidät varastossa.

Opin paljon uusia asioita, sillä suurinta osaa työtehtävistä en ollut aiemmin tehnyt ja varaston puolella en ole niin suuressa kaupassa ikinä ollut. Opin paljon latvialaisesta kulttuurista ja muutamia latviankielisiä sanoja. Opin paljon muitakin käytännön asioita esimerkiksi lentämiseen, asumiseen ja liikkumiseen liittyen.

Työssäoppimisjaksosta oli paljon hyötyä, sillä en ole ennen matkustellut paljoa. Huomasin kuitenkin, että selviän hyvin vieraassa maassa, jos vain jaksan asennoitua positiivisesti ja olla avoin ja ystävällinen. Asennoiduin työhön ajatellen, että tietenkin ensimmäisen vuoden opiskelijan työhön kuuluu paljon siivoamista ja perusjuttuja, ja asiakaspalvelu valitettavasti jää vähäiseksi kielimuurin takia. Samoja asioita kaveritkin tekivät Suomessa.

Asuimme vuokra-asunnossa parin kilometrin päässä Riian keskustasta yhdessä kahden muun työssäoppijan kanssa. Heistä toinen työskenteli kanssani tavaratalossa ja toinen eräässä kampaamossa. Ensimmäisten päivien lukko-ongelmia lukuun ottamatta asumisessa ei ollut mitään ongelmaa tai moittimisen aihetta. Asunto oli vasta remontoitu ja erittäin siisti. Huoneet olivat korkeat ja miellyttävästi sisustetut. Asunnossa ei ollut liian kylmä tai liian kuuma, vettä tuli sekä kuumaa että kylmää ja kaikki toimi. Rakennuksen ulkopuoli ja rappukäytävä olivat suomalaiseseen makuun erittäin rähjäiset, mutta siihenkin tottui. Latviassa vanhoihin taloihin tehdään usein uudistuksia ja pintaremonttia sisällä asunnoissa, mutta itse rakennus ja sen julkisivu ovat liian kalliita korjata.

Vapaa-ajalla kiertelimme katsomassa ja valokuvaamassa nähtävyyksiä ja kävimme ostoksilla. Kävimme myös muutaman kerran elokuvissa, koska siellä se oli todella edullista Suomen hintoihin verrattuna. Vietimme myös jonkin verran aikaa suomea ja viroa opiskelevien tyttöjen kanssa, joista yksi asui kerrosta alempana meidän rakennuksessamme. Yleisesti ottaen elimme normaalia arkea, kävimme ruokakaupassa ja siivosimme, katsoimme televisiota ja pesimme pyykkiä.

Seuraavien ulkomaille lähtevien kannattaa ajatella etukäteen kaikkea mahdollista ja kysyä myös niitä ”tyhmiä kysymyksiä” jo Suomessa. Kannattaa varmistaa, että olet varmasti ymmärtänyt kaiken oikein ja tiedät kaiken tarpeellisen. Ei kannata luottaa siihen, että opettajat huolehtivat siitä, että alaikäinen oppilas tietää ja osaa kaiken tarvittavan. Esimerkiksi meillä tuli vasta rakennuksemme alaovella mieleen, ettei meille ole missään vaiheessa mainittu asunomme numeroa tai kerrosta.

Latviassa hanavettä ei voi juoda ja jotkut venäläiset ruokalajit ovat todella outoja. Kerjäläisiä ja kodittomia on paljon, kulkukissoja ja myös -koiria näkyy usein ja kaikki kadut ovat huonokuntoisia mukulakivikatuja. Suurin osa ihmisistä ei puhu lainkaan tai puhuu hyvin vähän englantia ja ihmiset kävelevät kadulla päällesi, jos et väistä.

Yleisesti ottaen ulkomaan jakso täytti odotukseni hyvin, vaikken kovin paljoa uskaltanut tai osannutkaan odottaa tai olettaa. Ulkomaanjakso toi minulle paljon rohkeutta ja kykyä sopeutua uusiin oloihin ja erilaisiin tilanteisiin. Sain lisää itsevarmuutta ja elämäkokemusta. Suosittelen ehdottomasti ulkomaille lähtemistä, jos tilaisuus tulee eteen!

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:59